

И малкото момче разказало всичко, каквото се случило въ гората, какъ го срѣщналъ незнайниятъ старикъ, който за оказаната му услуга подарилъ своята товарчина дръвца и тази патерица.

— Аха! Ето каква била работата, казала бабата, — да, азъ зная, — това не е билъ нѣкой простъ сиромашъ старецъ, а горскиятъ царь . . . И добръ, милото ми внуче, че така любезно си се отнесълъ съ него, помогналъ си му въ бѣда! . . . Затова и той те е така възнаградилъ! . . .

Ето, вече тия бѣдни хора заживѣли си безгрижно и въ кѣщата си нѣмали нужда; всичко у тѣхъ отивало най-добръ . . .

Прѣвелъ: С. С-новъ.

